

РЕШЕНИЕ

№ 226

гр. С., 20.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С. в публично заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Надежда Н. Янакиева
Членове: Мартин Цв. Сандулов
Симеон Ил. Светославов

при участието на секретаря Пенка Сп. И.а
като разгледа докладваното от Мартин Цв. Сандулов Въззивно гражданско дело № 20222200500288 по описа за 2022 година

Производството е въззивно и се движи по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Обжалвано е решение № 272/20.04.2022г. по гр.дело № 20212230101305 по описа за 2021г. на Районен съд С., с което е оставен без разглеждане предявеният иск с правно основание чл. 108 ЗС и чл. 79 ЗС от Д. С. ИВ., ЕГН: ***** от гр. Б., ул. „Г.К.“ № 21, ет. 4, ап. 3 срещу Г. С. ДР., ЕГН: ***** от гр. С., ул. „Б. С.“ № 8, вх. Б, ет. 10, ап. 24 да се приеме за установено че ищецът е собственик по давност на недвижим имот, представляващ таванско помещение № 6, което се намира в град С. бул. “Цар Симеон” № 29, вх. Б при граници за таванското помещение: изток - П.Д.В.. запад - стълбищно помещение, север - външен зид, юг — коридор, описано в нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот №139, том 1 , рег.№ 1401, дело 119 от 2004 г. и да се осъди ответницата Г. С. ДР. да му предаде като недопустим.

Оставен е без разглеждане предявеният иск с правно основание чл. 108 ЗС и чл. 79 ЗС от Д. С. ИВ., ЕГН: ***** от гр. Б., ул. „Г.К.“ № 21, ет. 4, ап. 3 срещу Г. С. ДР., ЕГН: ***** от гр. С., ул. „Б. С.“ № 8, вх. Б, ет. 10, ап. 24 да се приеме за установено че ищецът е собственик по давност на реално определена част /само за таванското помещение/ от жилищен имот - АПАРТАМЕНТ находящ се в гр. С., на адрес - бул. „Цар Симеон" № 29, вх. „Б“, ет. 4, ап. 12, с площ от 97, 20 кв.метра, ведно с прилежащо избено помещение N: 6 /шест/ и таванско помещение N: 6/шест/ при граници за таванското помещение: изток- П.Д.В.. запад-стълбищно помещение, север-външен зид,юг-коридор, заедно с отстъпено право на строеж върху държавна земя и 5,88 % ид.части от общите части на сградата (по нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот № 139, том 1, рег. № 1401, дело

119 от 2004 г, по описа на нотариус Д.Н., рег. № 092, с район на действие РС-С.)-искова претенция само в рамките на обема на владяната от него реална част от този имот (правна конверсия), а именно таванско помещение № 6 и да се осъди ответницата Г. С. ДР. да му го предаде като недопустим.

Оставен е без разглеждане предявеният иск с правно основание чл. 108 ЗС и чл. 79 ЗС от Д. С. ИВ., ЕГН: ***** от гр. Б., ул. „Г.К.“ № 21, ет. 4, ап. 3 срещу Г. С. ДР., ЕГН: ***** от гр. С., ул. „Б. С.“ № 8, вх. Б, ет. 10, ап. 24 да се приеме за установено че ищецът е придобил и притежавал вещното право на безвъзмездно ползване върху недвижим имот, представляващ таванско помещение № 6 като самостоятелен обект или като реална част, което се намира в град С. бул. „Цар Симеон“ № 29, вх. Б при граници за таванското помещение: изток - П.Д.В., запад - стълбищно помещение, север - външен зид, юг - коридор, описано в нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот №139, том I . рег.№ 1401, дело 119 от 2004 г. и да се осъди ответницата Г. С. ДР. да му предаде държането като недопустим.

Прекратено е производството по гр.д. № 1305/2021 г. на СлРС, в частта по така предявените недопустими искове.

С решението е отхвърлен иска с правно основание чл. 31, ал. 2 ЗС предявен от Д. С. ИВ., ЕГН: ***** от гр. Б., ул. „Г.К.“ № 21, ет. 4, ап. 3 срещу Г. С. ДР., ЕГН: ***** от гр. С., ул. „Б. С.“ № 8, вх. Б, ет. 10, ап. 24, с който се претендира да се осъди ответницата Г. С. ДР. да му заплати парична сума в размер на 4 800 лв., представляващи обезщетение за лишаване от право на ползване на процесния имот за времето от 10 март 2020 година до датата на исковата молба-12.04.2021 г., ведно със законна лихва за забава, начиная от датата на исковата молба до окончателното изплащане като неоснователен.

Признато е за установено на основание чл. 108 ЗС, че ищецът Д. С. ИВ., ЕГН: ***** от гр. Б., ул. „Г.К.“ № 21, ет. 4, ап. 3 е собственик по отношение на ответницата Г. С. ДР., ЕГН: ***** от гр. С., ул. „Б. С.“ № 8, вх. Б, ет. 10, ап. 24 на следните движими вещи, които се намират в таванското помещение владяни от ответницата:

-Диван Г образен / разтегателен с площ за спане персон и половина/ със зелена дамаска-80,00лв.; -Холна секция кафява с витрини и стелажи и гардероб, височина 180 см- 90 лв; - Климатик сив, марка Самсунг 12000 BTU, състоящ се от външно и вътрешно тяло- 450 лв; Корниз - златист метален, дължина 1,60 м. с рингове-40,00 лв.; табуретка със зелена тапицерия-10 лв.; Стол метален със зелена тапицерия -20 лв; Маса малка сгъваема PVC-15 лв; отоплителна вентилационна печка тип духалка, марка Елит-15 лв.; голям телевизор/повреден за ремонт/-0 лв.; Телевизор малък L G с дистанционн о управление-15 лв.;; окачалка за хавлия- 5 лв.; Поставка за сапун- 10 лв.; Преградна завеса в банята- 6 лв.; Релса за преградна завеса в банята-15 лв.; Тоалетно шкафче с огледало в банята-18 лв.; Стенна закачалка за дрехи с огледало-40 лв; 1бр. разклонител- 5 лв.; изтривалка за обувки- 3,50 лв.; комплект метла с лопатка пластмасови - 5лв.; възглавници, 2 бр., втора употреба- 5 лв., комплект спално бельо, втора употреба- 7 лв.; одеяло- 10 лв.; дрехи за лична употреба не са описани подробно и не са оценени; закачалки за дрехи в гардероб- 20 лв.; комплект чаши-

4лв.; плато за плодове - 15 лв.

Осъдена е на основание чл. 108 ЗС ответницата Г. С. ДР., ЕГН:***** от гр. С., ул. „Б. С.“ № 8, вх. Б, ет. 10, ап. 24 да предаде владението на ищеца Д. С. ИВ., ЕГН: ***** от гр. Б., ул. „Г.К.“ № 21, ет. 4, ап. 3 на следните движими вещи: Диван Г образен / разтегателен с площ за спане персон и половина/ със зелена дамаска- 80,00лв.; -Холна секция кафява с витрини и стелажи и гардероб, височина 180 см-90 лв; -Климатик сив, марка Самсунг 12000 В Т U , състоящ се от външно и вътрешно тяло-450 лв; Корниз - златист метален, дължина 1,60 м. с рингове-40,00 лв.; табуретка със зелена тапицерна-10 лв.; Стол метален със зелена тапицерна -20 лв; Маса малка съваема PVC-15 лв; отоплителна вентилационна печка тип духалка, марка Елит-15 лв.; голям телевизор/повреден за ремонт/-0 лв .; Телевизор малък L G с дистанционн о управление-15 лв.; окачалка за хавлия- 5 лв.; Поставка за сапун- 10 лв.; Преградна завеса в банята- 6 лв.; Релса за преградна завеса в банята-15 лв.; Тоалетно шкафче с огледало в банята-18 лв.; Стенна закачалка за дрехи с огледало-40 лв; 1бр. разклонител- 5 лв.; изтривалка за обувки-3,50 лв.; комплект метла с лопатка пластмасови - 5лв.; възглавници, 2 бр., втора употреба- 5 лв., комплект спално бельо, втора употреба- 7 лв.; одеяло- 10 лв.; закачалки за дрехи в гардероб- 20 лв.; комплект чаши- 4лв.; плато за плодове - 15 лв.

Отхвърлен е иска с правно основание чл. 108 ЗС предявен от Д. С. ИВ. срещу Г. С. ДР. за следните вещи, които не са движими -Радиатор бял алуминиев плюс вентил, 10 ребра за парно отопление- част от отоплителна инсталация; Бяла малка овална порцеланова мивка със сифон- част от отоплителна инсталация; Смесителна батерия Роса с шнур и душ слушалка с поставка за слушалката- част от отоплителна инсталация; Звънчева уредба с бутон звънец, дрехи за лична употреба, които не са описани подробно и не са оценени като неоснователен.

Отхвърлен е иска с правно основание чл. 72 ЗС предявен от Д. С. ИВ. срещу Г. С. ДР., с който се претендира да се осъди ответницата Г. С. ДР. да заплати направените от него подобрения в процесното таванското помещение, които определя на стойност 9230лв. за периода от 2004-2005, ведно със законната лихва за забава до окончателното изплащане на сумата след допуснатото изменение на иска като погасени по давност.

Осъдена е на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК Г. С. ДР. да заплати на Д. С. ИВ. сумата от 149,25 лв., съставляваща сторени по делото разноски съобразно уважената част на исковете.

Осъден на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК Д. С. ИВ. да заплати на Г. С. ДР. сумата от 966,94 лева, съставляваща сторени по делото разноски съобразно отхвърлената част на исковете.

Против това решение е подадена частна жалба, въззивна жалба и насрещна въззивна жалба.

С подадената частна жалба се обжалва решението в неговата прекратителна част. Твърди се, че в прекратителната му част решението се явява нищожно, поради което и се иска въззивният съд да прогласява нищожността му в прекратителната част, да се върне делото на първоинстанционния съд на друг състав за постановяване на ново решение -правилно , справедливо, допустимо,законосъобразно. На следващо място се поддържа, че решението е

неправилно и незаконосъобразно. Всички доказателства са обсъдени тенденциозно от съда , едностранчиво , кредитирани са изцяло безкритично единствено свидетелските показания на посочените от ответника свидетели ,които обаче стоят изцяло изолирани от останалите разпитани свидетели по делото и това навежда на съждения за евентуална преднамереност. Събраните доказателства подкрепят изцяло исковите претенции и водят до извод за допустимост да бъдат разгледани по същество и основателност на същите да бъдат уважени. Счита, че таванското помещение представлява самостоятелен обект на вещно право на собственост, защото видно от нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот №139, том I , рег. № 1401, дело 119 от 2004 г. за апартамента има описани, както избено помещение № 6, така и отделно таванско помещение № 6. В експертното заключение на в.л.инж.Щерев при изготвената по делото от него нова „Съдебно-техническа и оценъчна експретиза" е записано : „таванското помещение може да бъде преустроено за жилище като се проведе процедура за неговото преустройство като се започне от виза , проект,нанасяне в кадастъра и получаване на разрешение за ползване от гл.архитект на Община С.” т.е таванът има нужната височина,площ и обем и предназначението му е променимо - явява се самостоятелен обект на собственост и е изградено като жилище- безспорно установено от експерт. Излагат се аргументи. В обобщение се сочи, че съдебната теория както и съдебната практика на Върховния съд и на Върховния касационен съд / в.т.ч. и задължителната такава/ приема за допустимо придобиването на идеална част от недвижим имот в рамките на обема на владяната реална част , в случай че обектът на владение не отговаря на изискванията за самостоятелен обект на собственост / случая не е тъкъв т.к. процесното таванско помещение отговаря на изискванията за самостоятелен обект на собственост и експертното неоспорено заключение е ,че може да бъде преустроено за жилище като се проведе процедура за неговото преустройство. В обобщение се иска да се приеме за установено че е собственик по давност на недвижим имот, представляващ таванско помещение № 6, което се намира в град С. бул. „Цар Симеон" № 29, вх. Б при граници за таванското помещение: изток - П.Д.В., запад - стълбищно помещение, север - външен зид, юг - коридор, описано в нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот №139, том I , рег.№ 1401, дело 119 от 2004 г. и да бъде осъдена ответницата Г. С. ДР. да го предаде. При условията на евентуалност, ако се приеме, че таванското помещение не е самостоятелен обект, а е част от апартамента, описан в цитирания нотариален акт, да бъде осъдена ответницата Д. да предаде владението на реално определена част /само за таванското помещение/ от жилищен имот - АПАРТАМЕНТ находящ се в гр. С., на адрес - бул. „Цар Симеон“ № 29, вх. „Б“, ет. 4, ап. 12, с площ от 97, 20 кв.метра, ведно с прилежащо избено помещение N: 6 /шест/ и таванско помещение N: 6/шест/ при граници за таванското помещение: изток-П.Д.В.. запад-стълбищно помещение, север-външен зид,юг-коридор, заедно с отстъпено право на строеж върху държавна земя и 5,88 % ид.части от общите части на сградата (по нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот № 139, том 1, рег. № 1401, дело 119 от 2004 г. по описа на нотариус Д.Н., рег. № 092, с район на действие РС-С.)-искова претенция само в рамките на обема на владяната от него реална част от този имот (правна конверсия), а именно таванско помещение № 6. Искане се да се отмени констативния нотариален акт /КНА/ за собственост

върху недвижими имоти, с който ответницата се легитимира като техен собственик по завещание от дата 25. 10. 2019г., а именно на: КНА № 149 , том I, рег. № 2853 , дело № 128 от 2019 г. на Нотариус Ралица Митова с Рег. № 685 и район на действие РС - гр. С. в тази част. При условията на евентуалност ако бъде отхвърлен иска за ревандикация на таванското помещение да се приеме за установено че по давностно владение е придобил и притежава вещното право на безвъзмездно ползване върху недвижим имот, представляващ таванско помещение № 6 като самостоятелен обект или като реална част, което се намира в град С. бул. „Цар Симеон” № 29, вх. Б при граници за таванското помещение: изток - П.Д.В., запад - стълбищно помещение, север - външен зид, юг - коридор, описано в нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот №139, том I , рег.№ 1401, дело 119 от 2004 г. и да бъде осъдна ответницата Г. С. ДР. да предаде държането.

В подадена от насрещната страна молба се поддържат подадения отговор на въззивната жалба и аргументите, изложени в насрещната въззивна жалба.

Против решението е подадена въззивна жалба в частите, с които е отхвърлен иска срещу ответницата по чл.31 ал.2 от ЗС да бъде осъдена да заплати парична сума в размер на 4 800 лева /четири хиляди и осемстотин лева / , представляващи обезщетение за лишаването ми от право на ползване, е отхвърлен иска срещу ответницата по чл. 72 от ЗС да заплати направените подобрения в процесното таванското помещение и е отхвърлен иска срещу ответницата на основание чл. 108 от ЗС да предаде движими вещи или да заплати тяхната равностойност. Твърди се, че от 2004г. е владял изцяло за себе си таванското помещение на адрес в гр. С., бул. „Цар Симеон“ № 29, вх.„Б”,описано в НА за покупко-продажба на недвижим имот №139, том I , рег.№ 1401, дело 119 от 2004 г. Подобренията в таванското помещение са направени от него с цел преустроено от складово - в жилищно, състоящо се от стая и санитарен възел(тоалетна,мивка и душ), отделени с мини- предверие (антре). Подобренията са законни. Ако бил тръгнал да сменя предназначението на таванското помещение от таван например в ателие, трябвало да поиска нотариален акт за собственост за него , а двамата с баща му се разбрали и никога по никакъв повод не се съмнявал в неговата дума, а и двамата заедно решили да не променят неговия статут на този етап и да се дават допълнителни пари и още повече,че в 2014г. е придобито от него по давност правото на собственост върху тавана. Внезапно на 26.09.2019г. баща му починал без предшестващо влошаване на здравословно състояние. Тавана не му е бил предоставен от баща му с ответницата със заем за послужване за безвъзмездно ползване, затова защото освен по горе изложените подробности през 2004г. както е предоставил баща ми на сестра ми фактическата власт на владееене, ползване и държане на напълно обзаведен и изцяло ремонтиран апартамент на ул. „Б. С.” №8 в гр.С., вх.Б,жилищен блок 3 кв. ”Толбухин”, ет.Ю ,ап.24, така и и на него е предоставил фактическата власт на владееене, ползване и държане на процесното таванско помещение. Трайни подобрения извършил в периода от 2004г. до 2019г. вкл. на стойност 9625,55лв. Излагат се подробни съображения и аргументи. В обобщение се иска да се отмени решението в обжалваните части и да се постанови ново, с което да се уважат претенциите.

В срока по чл.263 от ГПК е подаден отговор на въззивната жалба, в който се поддържа нейната неоснователност. При така установените факти, правилно съдът е приел, че ищецът не е могъл да придобие по давност правото на собственост върху таванското помещение, поради неговият несамостоятелен характер. Твърдението, че още от 2004г., след придобиването на имота от баща му, той е завляждал това обслужващо апартаментна помещение, не се доказало по категоричен начин. На първо място, не се установило по делото ищецът да е владял срещу баща си таванското помещение. Самото ползване на това помещение със съгласието на баща му не означава манифестиране на намерение за своенето му. В случая не може да се приложи презумпцията на чл.69 от ЗЗД, тъй като от фактите, установени по делото, тази презумпция е оборена. Установило се, че бащата е предоставил на сина си да обитава таванското помещение от собствения му апартамент, когато се е прибирал в С.. Това изпълва хипотезата на договор за заем за послужване. Ищецът си е обзавел жилището за свое удобство, като със същата цел е извършил и известни подобрения. Той не е бил единственият, който е осъществявал фактическа власт върху това помещение. Ключ за него е имал и собственикът, който го е предоставял на внука си. Вторият и основен аргумент да не може да се приеме придобиване по давност на таванското помещение е неговият обслужващ характер към жилището. Такова помещение не може да предмет на прехвърлителна сделка освен в случаите, когато второ сервизно помещение се прехвърля в собственост на друг собственик в същата етажна собственост. По аргумент от чл.202 от ЗУТ доброволна делба на жилище или правна сделка на реално определени части могат да се извършват само ако обособените дялове или части отговарят на инвестиционни проекти, с изключение на обектите по чл.147, ал.1, т.1 от ЗУТ. Настоящият случай не е такъв. След като таванското помещение не може бъде предмет на прехвърлителна сделка, то не може да се пробива в собственост по давностно владение. Ищецът не е придобил по давност и ограниченото вещно право на ползване. За разлика от пълното право на собственост, правото на ползване може да се учредява и върху реални части от жилище. В случая обаче ищецът не е владял вещното право на ползване. Следва да се направи съществена разлика между ползването при заема за послужване, когато ползвателят е държател, и владението на вещното право на ползване.

Подадена е насрещна въззивна жалба против решението в частта, с която е уважен иска по чл.108 от ЗС за движимите вещи, като се твърди, че решението е необосновано и неправилно. От доказателствата по делото се установило, че ищецът е закупил диван, секция, климатик, пердета, первази и стар телевизор. Ищецът обаче не представил доказателства дали е придобил останалите вещи. Част от тези вещи не са индивидуализирани - като комплект спално бельо, 2бр.възглавници втора употреба, одеало, комплект чаши, закачалки за дрехи, поради което не би могло реално да се предадат като индивидуални вещи, тъй като по-скоро имат характер на родово определени такива вещи. Иска се да се отмени решението в частта, с която ищецът е признат за собственик, а ответницата е осъдена да му предаде владението на следните движими вещи: табуретка със

зелена тапицерия-10лв., стол метален със зелена тапицерия-20лв., маса малка сгъваема-ПВЦ- 15лв., отоплителна вентилационна печка тип духалка, марка ЕЛИТ- 15лв., телевизор малък LG-с дистанционно управление-15лв., Окачалка за хавлия- 5лв., тоалетно шкафче с огледало в поставка за сапун- 10лв., преградна завеса в банята- 18лв., релса за преградна завеса в банята-15лв., тоалетно шкафче с огледало в банята- 18лв., стенна закачалка за дрехи с огледало- 40лв., 1бр.разклонител-5лв., изтривалка за обувки-.3.50лв., комплект метла с лопатка пластмасови- 7лв.лв., възглавници 2бр.втора употреба- 5лв., комплект спално бельо втора употреба- 7лв., одеало-10лв., дрехи за лична употреба, закачалка за дрехи в гардероб-20лв.,комплект чаши-4лв.,плато за плодове-15лв., бъде отхвърлен иска по чл.108 от ЗС за описаните движими вещи, като неоснователен и недоказан.

В законовия срок е подаден отговор на жалбата. В него се поддържа подадената от страната въззивна жалба и се излагат идентични аргументи. В обобщение се иска да се отхвърли жалбата като неоснователна.

В жалбите и отговорите не са направени нови доказателствени или процесуални искания.

В с.з за въззивника се явява представител по пълномощие, който поддържа подадените жалби и оспорва основателността на насрещната жалба. В писмено становище излага съображения, развити в жалбите.

За въззиваемата не се явява представител. В писмена молба представителя по пълномощие счита жалбите за неоснователни и поддържа подадената от страната насрещна жалба.

Въззивният съд намира въззивната жалба за допустима, отговаряща на изискванията на чл. 260 и чл. 261 от ГПК, същата е подадена в срок, от процесуално легитимиран субект, имащ интерес от обжалването, чрез постановилия атакувания акт съд.

При извършване на служебна проверка по реда на чл. 269 от ГПК настоящата инстанция констатира, че обжалваното съдебно решение е валидно, и с оглед обхвата на обжалването – и допустимо.

Този състав счита, че формираната от първоинстанционния съд фактическа обстановка, така както е изложена в мотивите на решението, е пълна, правилна и кореспондираща с доказателствения материал, и с оглед разпоредбата на чл. 272 от ГПК, **ПРЕПРАЩА** своята към нея.

Подадената частна жалба е основателна поради следното:

Районният съд приел,че е допустим иск по чл. 108 ЗС за собственост и предаване на владение на мазе или на таван. Макар и да не са самостоятелни вещи, а принадлежност към главната вещ мазето и таванът могат да са предмет на ревандикационен иск, ако ищецът твърди, че е собственик на вещта принадлежност към която са мазето и тавана, а ответникът ползва мазето и тавана без основание. Допустим е такъв иск и ако ищецът твърди и че притежава обект в същата сграда //жилище, ателие, гараж/ и е придобил мазето по давност от ответника, който също е етажен собственик и към жилището има друго мазе. Посочил е, че по изключение може да се придобива по давност избено помещение от лице, което притежава самостоятелен обект в същата сграда, но не и когато в резултат на това

придобиване другото жилище остане без самостоятелно избено помещение, каквото задължително следва да има съгласно чл. 40 ЗУТ. Съдът счел, че така предявения ревандикационен иск с правно основание чл. 108 ЗС и чл. 79 ЗС с предмет таванско помещение, което не се явява самостоятелен обект е недопустим с оглед самите твърдения на ищеца, че същият е станал собственик по силата на давностно владение единствено на таванското помещение, което е принадлежност към главната вещ апартамента, но е владял и не претендира собствеността върху самия апартамент. С оглед на изложените съображения съдът приел, че искът по чл. 108 ЗС с предмет таванско помещение следва да бъде оставен без разглеждане като недопустим и производството по делото прекратено в тази част. В случая обаче не се касае за подпокривно пространство, а за таванско помещение.

Както е разяснил ВКС гражданският процес цели да възстанови законосъобразното състояние на гражданските правоотношения. Интерес от търсене на искова защита е налице, когато между насрещните страни съществува спор относно фактите и/или правото /тяхното възникване, съдържание или съществуване/ и трябва да се възстанови хармонията в поведението на спорещите, като се изпълнят изискуемите задължения и се преустановят действията, целящи да осуетят защитата на правото. Две са формите на правния спор – неоснователното отричане на право, което съществува и неоснователно претендиране на право, което не съществува. Чрез исковото производство се цели установяване на действителното правно положение между спорещите със сила на присъдено нещо и според вида на нарушението и търсената защита още и придаване на изпълнителна сила за удовлетворяване на субективното право, или предизвикване на правна промяна при конститутивните иски. Следователно, интерес от искова защита ще е налице, когато чрез избрания от ищеца способ, ще може да се разреши съществуващ между него и противната страна правен спор и то в най-пълна степен. Решението трябва да способства за признаване или удовлетворяване на негово субективно материално право, засегнато от посоченото действие. Така например, няма правен интерес от иск, който няма да се отрази върху правната сфера на ищеца или ако в негово разположение има друг по-ефективен способ за защита. В подобни хипотези избраната форма на защита изключва съдействието на съда, което обуславя извода за липсата на правен интерес.

Касае се за абсолютна положителна процесуална предпоставка, за която съдът следи служебно. Съдът се произнася по нещо различно от това, с което е сезиран, когато не даде защита по заявения предмет. Предметът на спора се определя чрез страните, правопораждащите юридически факти и петитума.

Интересът от търсената с иска защита е първото условие за възникване на правото на иск. Съгласно нормата на [чл. 124, ал. 1 ГПК](#) всеки може да предяви иск, за да установи съществуването на едно правно отношение, когато има интерес от това. Касае се до изрично изискване за интерес от търсената защита при установителните иски, тъй като при осъдителните и конститутивните иски интересът произтича от естеството на защитата по тези иски. Нуждата от защита чрез установителен иск се свързва с наличието на спор - оспорване на претендирано от ищеца право или правоотношение или претендиране на

отричано от ищеца право. Липсва интерес от установителен иск, когато може да бъде предявен осъдителен или конститутивен иск, тъй като и чрез тези иски ще се разреши със сила на пресъдено нещо гражданския спор, но едновременно с това ще се постигнат и присъщите на решенията по тези иски изпълнителна сила и конститутивно действие. Ето защо спрямо правата и правоотношенията, които могат да бъдат предмет на други иски, установителният иск е субсидиарна форма на защита. Тя влиза в действие, когато те са недопустими. В случая обаче за ищеца не съществува друга възможност освен предявения иск. Поради това той се явява допустим и районният съд е дължал произнасяне по неговата основателност или неоснователност. Неправилно съдът е прекратил производството и това налага отмяна на съдебният акт и връщане на делото в тази част за разглеждане от друг състав.

По отношение на предмета на обжалване на решението в останалите части и двете жалби са неоснователни.

Правилно и законосъобразно е приетото, че по предявения иск с правно основание чл. 31, ал. 2 ЗС следва ищецът да докаже наличието на съсобственост между него и ответницата по отношение на описания в исковата молба недвижим имот- таванско помещение, както и че е отправил покана до ответницата, че същата ползва имота или ползва площ по-голяма от съответстващата на правата му в съсобствеността, т.е. упражняване на фактическа власт в момента на отправяне на поканата и ползата, която ищецът е пропуснал след поканата в размер на дължимия пазарен наем. Въззивникът не е успял да докаже наличието на първата предпоставка, а именно съсобствеността между него и ответницата върху процесното таванско помещение. Липсва обаче произнасяне по основателността на претенцията за собствеността, тъй като, както беше посочено по-горе, съдът приел тази претенция за недопустима. С оглед на изложените съображения от въззивната инстанция обаче, решението в тази част следва да се отмени и да се върне за ново разглеждане от друг състав.

По предявения иск с правно основание чл. 108 ЗС с предмет движими вещи ответницата не е оспорвала обстоятелството, че ищецът е собственик на движимите вещи, които се намират в таванското помещение и които са установени от вещото лице при изготвената от него първоначална съдебно- техническа и оценителна експертиза, която ги е описала подробно с всичките им индивидуализиращи белези. Ответницата не е оспорвала и обстоятелството, че тези вещи се намират в нейно владение към настоящия момент. Другите вещи изброени в молбата уточнение на ищеца от 12.07.2021 г. и в молбата му уточнение от 19.10.2021 г. не съставляват движими вещи, тъй като са трайно прикрепени към сградата. Поради това и правило искът е уважен до размера на установените безспорно движими вещи.

Неоснователна е подадената против решението в тази част насрещна жалба, тъй като чрез заключението на вещото лице, което не е оспорено, се установява собствеността на вещите.

Началният момент на погасителната давност при вземания за извършени от държател в чужд имот подобрения, започва да тече от момента на извършването им, а не от по-късен момент. За тях не са приложими разпоредбите на чл. 72 ЗС или чл. 74, ал. 2 във вр. с чл. 72 ЗС. Видно от изготвената по делото първоначална съдебно-техническа и оценителна експертиза,

подобренията в таванското помещение са били извършвани през периода от 2004-2005 г. т.е. към датата на отправяне на поканата за тяхното заплащане до ответницата 04.03.2020 г. вземанията за подобренията вече са били погасени поради изтичане на общата петгодишна погасителна давност. Видно от показанията на всички разпитани по делото свидетели ищецът е извършил подобренията в таванското помещение през периода от 2004 г.-2005 г. С оглед на това правилно съдът е приел, че предявеният иск по чл. 72 ЗС се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен като погасен по давност.

Страните са претендирали разноски, но с оглед неоснователността на подадените жалби, такива не им се дължат.

Ръководен от гореизложеното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 272/20.04.2022г. по гр.дело № 20212230101305 по описа за 2021г. на Районен съд С. в частта, с която

е оставен без разглеждане предявеният иск с правно основание чл. 108 ЗС и чл. 79 ЗС от Д. С. ИВ., ЕГН: ***** от гр. Б., ул. „Г.К.“ № 21, ет. 4, ап. 3 срещу Г. С. ДР., ЕГН: ***** от гр. С., ул. „Б. С.“ № 8, вх. Б, ет. 10, ап. 24 да се приеме за установено че ищецът е собственик по давност на недвижим имот, представляващ таванско помещение № 6, което се намира в град С. бул. “Цар Симеон” № 29, вх. Б при граници за таванското помещение: изток - П.Д.В.. запад - стълбищно помещение, север - външен зид, юг — коридор, описано в нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот №139, том 1 , рег.№ 1401, дело 119 от 2004 г. и да се осъди ответницата Г. С. ДР. да му го предаде като недопустим.

е оставен без разглеждане предявеният иск с правно основание чл. 108 ЗС и чл. 79 ЗС от Д. С. ИВ., ЕГН: ***** от гр. Б., ул. „Г.К.“ № 21, ет. 4, ап. 3 срещу Г. С. ДР., ЕГН: ***** от гр. С., ул. „Б. С.“ № 8, вх. Б, ет. 10, ап. 24 да се приеме за установено че ищецът е собственик по давност на реално определена част /само за таванското помещение/ от жилищен имот - АПАРТАМЕНТ находящ се в гр. С., на адрес - бул. „Цар Симеон" № 29, вх. „Б“, ет. 4, ап. 12, с площ от 97, 20 кв.метра, ведно с прилежащо избено помещение N: 6 /шест/ и таванско помещение N: 6/шест/ при граници за таванското помещение: изток- П.Д.В.. запад-стълбищно помещение, север-външен зид,юг-коридор, заедно с отстъпено право на строеж върху държавна земя и 5,88 % ид.части от общите части на сградата (по нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот № 139, том 1, рег. № 1401, дело 119 от 2004 г, по описа на нотариус Д.Н., рег. № 092, с район на действие РС-С.)-искова претенция само в рамките на обема на владяната от него реална част от този имот (правна конверсия), а именно таванско помещение № 6 и да се осъди ответницата Г. С. ДР. да му го предаде като недопустим.

е оставен без разглеждане предявеният иск с правно основание чл. 108 ЗС и чл. 79 ЗС от Д. С. ИВ., ЕГН: ***** от гр. Б., ул. „Г.К.“ № 21, ет. 4, ап. 3 срещу Г. С. ДР., ЕГН:

***** от гр. С., ул. „Б. С.“ № 8, вх. Б, ет. 10, ап. 24 да се приеме за установено че ищецът е придобил и притежавал вещното право на безвъзмездно ползване върху недвижим имот, представляващ таванско помещение № 6 като самостоятелен обект или като реална част, което се намира в град С. бул. „Цар Симеон“ № 29, вх. Б при граници за таванското помещение: изток - П.Д.В., запад - стълбищно помещение, север - външен зид, юг - коридор, описано в нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот №139, том I . рег.№ 1401, дело 119 от 2004 г. и да се осъди ответницата Г. С. ДР. да му предаде държането като недопустим.

е прекратено производството по гр.д. № 1305/2021 г. на СлРС, в частта, с която съдът приел предявените искове за недопустими.

Връща делото в тези части за ново разглеждане от друг състав на съда.

ОТМЕНЯ решение № 272/20.04.2022г. по гр.дело № 20212230101305 по описа за 2021г. на Районен съд С. в частта, с която е отхвърлен иска с правно основание чл. 31, ал. 2 ЗС предявен от Д. С. ИВ., ЕГН: ***** от гр. Б., ул. „Г.К.“ № 21, ет. 4, ап. 3 срещу Г. С. ДР., ЕГН: ***** от гр. С., ул. „Б. С.“ № 8, вх. Б, ет. 10, ап. 24, с който се претендира да се осъди ответницата Г. С. ДР. да му заплати парична сума в размер на 4 800 лв., представляващи обезщетение за лишаване от право на ползване на процесния имот за времето от 10 март 2020 година до датата на исковата молба-12.04.2021 г., ведно със законна лихва за забава, начинаей от датата на исковата молба до окончателното изплащане като неоснователен.

Връща делото в тази част за ново разглеждане от друг състав на съда.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 272/20.04.2022г. по гр.дело № 20212230101305 по описа за 2021г. на Районен съд С. в останалата част.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС на РБ в едномесечен срок от връчването.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____